

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/46/2016
Identifikačné číslo spisu: 4014201129
Dátum vydania rozhodnutia: 31.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:4014201129.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobkyne G. U., X., proti žalovanej Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 26931-2/2014-BA zo dňa 24. septembra 2014, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/199/2014-56 zo dňa 25. novembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/199/2014-56 zo dňa 25. novembra 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zamietol žalobu ako nedôvodnú.

Krajský súd dospel k záveru, že žalovaná ako orgán verejnej moci uplatnila svoju kompetenciu v súlade so zákonom č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“), keďže žalobkyňa ako samostatne zárobkovo činná osoba si neplnila svoje odvodové povinnosti v zmysle zákona do ôsmeho dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, za ktorý sa platí poistné. V preskúmvanej veci nie je sporné a krajský súd zistil, že žalobkyňa ako samostatne zárobkovo činná osoba bola povinná za obdobie mesiacov júl až december 2004 a január až jún 2005 v predpísanej výške riadne a včas v zmysle § 143 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. odvieť poistné, čo neurobila, a táto skutočnosť vyplýva z vykonanej kontroly prvostupňovým správnym orgánom. Výška poistného za jednotlivé mesiace, ako i dátum splatnosti poistného prvostupňový správny orgán uviedol do prílohy rozhodnutia, z obsahu ktorej vyplýva i presný dátum zaplatenia poistného a povinných príspevkov, teda výška a počet dní omeškania. Žalobkyňa túto skutočnosť popiera, avšak samotné rozhodnutie o predpísaní poistného zo dňa 24.08.2011 č. 700-1410956211-GC04/11 v sume 844,55 € nadobudlo právoplatnosť dňa 10.10.2011, a preto v tomto konaní o

preskúmaní rozhodnutia žalovanej o vyrubení penále vo výške 0,05 % z dlžnej sumy poistného, je právne irelevantné, keďže správny orgán k vyrubeniu penále môže pristúpiť až na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia o povinnosti zaplatiť predpísané poistné. Povinnosť žalovanej preverovať plnenie si odvodových povinností fyzických a právnických osôb vyplýva zo zákona. V posudzovanej veci ide o nedávkové konanie, ktoré začalo z podnetu žalovanej (§ 172, § 184 cit. zákona) a platí zásada prejednávacia (nie ústna). Dokazovanie zo strany žalovanej slúži až na následnú verifikáciu skutočností a dokladov získaných v konaní.

Žalobkyňa namietala najmä, že žalovaná jej žalobou napadnutým rozhodnutím vyrubila penále, hoci predpísané poistné bolo rozhodnutím vyrubené po premlčanej trojročnej lehote. V danej veci krajský súd dospel k záveru, že skutkový stav je preukázaný zo spisového materiálu, nakoľko rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Nové Zámky č. 700-1410956211-GC04/11 zo dňa 24.08.2011 (právoplatné dňa 10.10.2011) bolo žalobkyni predpísané za kontrolované obdobie poistné na nemocenské poistenie, poistné na starobné poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie, poistné na invalidné poistenie a poistné do rezervného fondu solidarity na tom skutkovom základe, že podľa oznámenia Finančného riaditeľstva SR žalobkyňa mala príjem z podnikania v roku 2003 v sume 163.248,- Sk, ktorý príjem bol vyšší ako zákonom stanovený príjem v sume 72.960,- Sk, preto jej dňom 1. júla 2004 vzniklo povinné poistenie až do 30.06.2005. Žalobkyňa na svoju povinnosť zo zákona bola upozornená prvostupňovým správnym orgánom a keďže si svoju povinnosť nespĺnila, Sociálna poisťovňa, pobočka Nové Zámky jej v zmysle zákona administratívnym rozhodnutím zo dňa 16.06.2010 oznámila vznik povinného poistenia od 01.07.2004. Taktiež jej táto pobočka oznámila rozhodnutím i zánik povinného poistenia dňom 30.06.2005. Sociálna poisťovňa - pobočka správne potom vychádzala z tohto základu, keďže bolo preukázané, že žalobkyňa podniká na základe vlastnej žiadosti zo dňa 05.09.1997, o ktorej rozhodol Okresný úrad Nové Zámky rozhodnutím zo dňa 08.09.1997 č. ŽO - 1997/03888-00002, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.09.1997 a k zániku tohto oprávnenia došlo dňa 25.07.2013, čo mal súd nesporne preukázané zo spisu. Žalobkyňa mala príjem ako samostatne zárobkovo činná osoba za kontrolované obdobie, i keď mala uzavretý pracovnoprávny vzťah so zamestnávateľom R. B. INVESTMENT, spol. s r.o. so sídlom Bratislava. Podľa rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 23.04.2001 č. k. 17C/24/99-70, na ktorý sa žalobkyňa odvoláva, jej pracovný pomer trvá, avšak prácu pre zamestnávateľa nevykonáva, čo uviedla i na pojednávaní. Táto skutočnosť nič nemení na jej odvodovej povinnosti ako samostatne zárobkovo činné osoby, keďže odvodové povinnosti právnických osôb ako zamestnávateľov zákon upravuje samostatne.

Podľa názoru krajského súdu nebolo možné prihliadnúť na námietku žalobkyne, že jej pracovný pomer trvá u zamestnávateľa R. B. INVESTMENT spol. s r.o., ktorý si neplnil odvodovú povinnosť zamestnávateľa a ktorého Sociálna poisťovňa netrestá, keďže tieto namietané skutočnosti nie sú predmetom tohto konania (na čo správne poukazuje i žalovaný) a tieto námietky nesúvisia s povinnosťou žalobkyne odvieť poistné a príspevky v zmysle zákona za obdobie vykonávania samostatne zárobkovo činné osoby od 01.07.2004 do 30.06.2005.

V preskúmvanej veci krajský súd dospel aj k záveru, že neobstojí ani námietka žalobkyne o premlčaní pohľadávky, keďže žalobkyni bolo predpísané povinné poistné za účinnosti zákona č. 461/2003 Z.z. (účinné od 01.01.2004), ktorý jednoznačne upravoval premlčaniu lehotu (nie prekluzívnu lehotu) 10 rokov odo dňa splatnosti poistného, a nie lehotu 3 roky, ako uvádza žalobkyňa.

V zmysle zákona je žalovaná povinná predpísať penále po zistení, že fyzická osoba si nespĺnila odvodové povinnosti čiastočne alebo vôbec a až ich predpísaním vzniká pohľadávka žalovanej. Na túto skutočnosť v rozhodnutí poukazuje i žalovaná a jej záver je v súlade so zákonom, ako i záver o tom, že nedoplatky na poistnom i penále boli vyčíslené v lehote stanovenej zákonom, a teda dlh nie je premlčaný. Z ustanovenia § 147 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. jednoznačne vyplýva, že právo žalovanej predpísať poistné sa premlčí za 10 rokov odo dňa jeho splatnosti, ak zákon č. 461/2003 Z.z. neustanovuje inak. V danom prípade, ak je vyriešená otázka platenia poistného (právoplatné rozhodnutie o predpísaní povinného poistenia), potom to, čo podlieha premlčaniu v zmysle zákona, nie sú penále, ale procesné právo poisťovne predpísať poistné. Krajský súd považoval za potrebné uviesť, že premlčacie právo

správneho orgánu znamená iba zánik procesného práva na vydanie individuálneho správneho aktu (rozhodnutie), čo v danom prípade však nebolo preukázané.

V preskúmvanej veci žalovaná i jej pobočka preto postupovali v súlade so zákonom, keď žalobkyni predpísali penále za kontrolované obdobie v zmysle § 240 ods. 1, ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. vo výške, ako bolo určené poisťné, keďže výška penále preyšovala nedoplatok na poisťnom. Zákon žalovanej ukladá povinnosť predpísať penále a nie je na jej rozhodnutí, či ich predpíše alebo ich odpustí. Zákon č. 461/2003 Z.z. rieši a rieši odpustenie penále dlžníkovi i za kontrolované obdobie u žalobkyni tak, že do 31.12.2004 „mohla sociálna poisťovňa odpustiť“ penále na základe žiadosti fyzickej osoby za predpokladu, že najneskôr v deň podania žiadosti dlžník zaplatil dlžné sumy poisťného a poisťné ďalej riadne odvádzal v správnej sume. Obdobná úprava bola i v roku 2010 (§ 293bl), kedy žalovaná mohla odpustiť penále, ktoré sa viaže na dlžné poisťné a dlžné príspevky na starobné dôchodkové sporenie za obdobie pred 1. januárom 2010, avšak iba vtedy, ak boli zaplatené najneskôr do 30. apríla 2010, čo v danom prípade žalobkyňa nepreukázala.

Žalobkyňa namietala i tú skutočnosť, že rozhodnutie vydal správny orgán v konaní, v ktorom namietala zaujatosť riaditeľky Sociálnej poisťovne, pobočka Nové Zámky. V tejto súvislosti dospel krajský súd k zhodnému záveru ako žalovaná, že táto otázka bola vyriešená a zodpovedaná správnym orgánom a námietka zaujatosti sa týkala iného konania.

Pokiaľ ide o žalobkyňou namietanú zaujatosť pri rozhodovaní jej veci, túto všeobecne uplatnila i v konaní na súde voči členkám senátu a voči sudcom celého Krajského súdu v Nitre, o čom rozhodoval Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 07.09.2015, ktoré uznesenie bolo žalobkyni riadne doručené a sudcovia neboli vylúčení (okrem jednej sudkyne, ktorá už nepôsobí na tunajšom krajskom súde) a napriek vydanému rozhodnutiu žalobkyňa neustále vznáša námietku zaujatosti a predpojatosti voči zákonným členom senátu pri rozhodovaní tejto veci, na ktoré námietky v zmysle § 15a OSP už nie je možné prihliadnuť.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že neúspešnej žalobkyni právo na ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie a navrhla odvolaciu súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj napadnuté rozhodnutie žalovanej zrušil. V odvolaní žalobkyňa namietala rovnaké skutočnosti ako v podanej žalobe a navyiac uviedla, že jej vec nepatrí do právomoci Krajského súdu v Nitre, že nezákonným postupom krajského súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, že krajský súd nesprávne vec právne posúdil, pretože nevykonal ňou navrhnuté dôkazy a vec rozhodol vylúčený senát. Žalobkyňa tiež namietala, že ju súd pred začatím súdneho konania nepoučil o jej procesných právach, že aké námietky a kedy tieto námietky môže podávať.

Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaná navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. Podľa názoru žalovanej žalobkyňa v odvolaní neuviedla také námietky ani dôvody, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovanej a pridržala sa svojho vyjadrenia k žalobe zo dňa 05.01.2015.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 25.11.2015. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom. Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej

stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 31.05.2017 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Súd v správnom súdnictve preskúmava rozhodnutia a postupy orgánov verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 143 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. poistné je splatné do ôsmeho dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, za ktorý sa platí poistné.

Podľa § 147 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. právo predpísať poistné sa premlčí za desať rokov odo dňa jeho splatnosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 240 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. fyzickým osobám a právnickým osobám povinným odvádzať poistné a príspevky na starobné dôchodkové sporenie, ktoré neodviedli poistné a príspevky na starobné dôchodkové sporenie za príslušný kalendárny mesiac včas alebo ich odviedli v nižšej sume, Sociálna poisťovňa predpíše penále vo výške 0,05% z dlžnej sumy za každý deň omeškania odo dňa splatnosti poistného a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie do dňa, keď bola dlžná suma poukázaná na účet Sociálnej poisťovne v štátnej pokladnici, zaplatená v hotovosti alebo do dňa začatia kontroly, ak tento zákon neustanovuje inak.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Z obsahu predloženého súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovanej, najvyšší súd zistil, že Sociálna poisťovňa, pobočka Nové Zámky, ako prvostupňový správny orgán, rozhodnutím č. 700-1410194414-GC04/14 zo dňa 27.01.2014 podľa § 240 zákona č. 461/2003 Z.z. predpísal žalobkyni za obdobie júl 2004, august 2004, september 2004, október 2004, november 2004, december 2004, január 2005, február 2005, marec 2005, apríl 2005, máj 2005, jún 2005 penále v sume 844,62 € vypočítané z dlžnej sumy poistného na nemocenské poistenie, poistenie na starobné poistenie a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie, poistného na invalidné poistenie, poistného do rezervného fondu solidarity vo výške 0,05 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania odo dňa splatnosti poistného a príspevkov do dňa začatia kontroly.

Na odvolanie žalobkyne žalovaná rozhodnutím č. 26931-2/2014-BA zo dňa 24.09.2014 odvolanie zamietla a prvostupňové rozhodnutie potvrdila.

Z administratívneho spisu najvyšší súd ďalej zistil, že podľa údajov poskytnutých Finančným riaditeľstvom SR bolo zistené, že žalobkyňa mala za rok 2003 príjem z podnikania (163.248 Sk) vyšší ako zákonom ustanovená výška príjmu (72.960 Sk). Z uvedeného dôvodu vzniklo žalobkyni od 01.07.2004 povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie samostatne zárobkovo činné osobe. Sociálna poisťovňa, pobočka Nové Zámky listom označeným ako „Výzva“ č. 10074/2010-NZ, Nz-55753/2010 zo dňa 13.04.2010 vyzvala žalobkyňu, aby podala Registračný list FO - prihláška, a tým sa prihlásila na povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie ako samostatne zárobkovo činná osoba.

Následne Sociálna poisťovňa, pobočka Nove Zámky rozhodnutím č. 15923/2010-NZ zo dňa 16.06.2010 rozhodla o tom, že žalobkyni ako samostatne zárobkovo činné osobe vzniklo povinné nemocenské

poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 01.07.2004. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.12.2010. Dňa 16.06.2010 Sociálna poisťovňa, pobočka Nové Zámky vydala aj rozhodnutie č. 15924/2010-Nz, ktorým rozhodla, že žalobkyni ako samostatne zárobkovo činné osobe zaniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 30.06.2005. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.08.2010.

Vzhľadom na uvedené Sociálna poisťovňa, pobočka Nové Zámky vydala rozhodnutie č. 700-1410956211-GC04/11 zo dňa 24.08.2011, ktorým žalobkyni predpísala dlžné poistné za obdobie júl 2004 až jún 2005 v celkovej sume 844,65 €. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.10.2011. Žalobkyňa predpísané dlžné poistné však neuhradila.

V prvom rade odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že vyššie uvedené právoplatné rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočky Nové Zámky nie sú predmetom tohto konania.

Predmetom preskúmania odvolacieho súdu je rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovanej č. 26931-2/2014-BA zo dňa 24.09.2014, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovanej, ako aj prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Nové Zámky č. 700-1410194414-GC04/14 zo dňa 27.01.2014 a konania týmito rozhodnutiami predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa najvyšší súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil krajský súd zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom ako aj žalobcom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že v konaní bol v dostatočnom rozsahu zistený skutkový stav. Rozsudok súdu prvého stupňa je preskúmateľný, lebo jeho odôvodnenie zodpovedá ustanoveniu § 157 ods. 2 O. s. p.. Krajský súd reagoval na rozhodujúce námietky žalobkyne a právny názor súdu prvého stupňa odvolací súd považuje za vecne správny. Na zdôraznenie správnosti rozsudku prvého stupňa a zákonnosti rozhodnutia žalovanej podľa § 219 ods. 2 O. s. p. odvolací súd ešte uvádza nasledovné.

V súdnom konaní na základe podanej žaloby bolo potrebné podľa piatej časti druhej hlavy O. s. p. preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovanej a posúdiť, či žalobkyňou vytknuté skutočnosti spôsobujú nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia správneho orgánu.

Z ust. § 240 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. vyplýva, že už okamihom omeškania so splatnosťou poistného a príspevku na starobné dôchodkové sporenie za príslušný kalendárny mesiac, vznikajú obom účastníkom povinnosti súvisiace s týmto omeškaním. Žalovanej vzniká povinnosť predpísať penále (s výnimkou uvedenou v odseku 2) a žalobcovi vzniká povinnosť predpísané penále zaplatiť.

Moderačné oprávnenie žalovanej z ustanovenia § 240 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. nevyplýva. To znamená, že žalovaná nie je oprávnená penále vyplývajúce z tohto ustanovenia odpustiť, resp. znížiť. Len vtedy, ak za kontrolované obdobie je vypočítané penále nižšie ako 3,32 €, žalovaná nie je povinná penále predpísať (§240 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z.).

Podľa § 293bl ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. sociálna poisťovňa nepredpíše penále alebo odpustí povinnosť zaplatiť predpísané penále, ktoré sa viaže na dlžné poistné a dlžné príspevky na starobné dôchodkové sporenie podľa osobitného predpisu za obdobie pred 1. januárom 2010 zaplatené najneskôr do 30. apríla 2010.

Uvedené ustanovenie upravuje nepredpísanie penále alebo odpustenie povinnosti platiť penále povinnému subjektu a to len v prípade, ak povinný subjekt celé dlžné poistné a dlžné príspevky zaplatí najneskôr do

30. apríla 2010. To znamená, že k 30. aprílu 2010 už voči Sociálnej poisťovne nebude mať žiaden peňažný záväzok, čo však nie je prípad žalobkyne.

V prejednávanej veci bolo nepochybné, že žalobkyňa v predpísanej výške riadne a včas podľa § 143 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. neodviedla predpísané poistné uvedené v rozhodnutí č. 700-1410956211-GC04/11 zo dňa 24.08.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.10.2011. Poistné bolo zároveň predpísané v lehote stanovenej zákonom, a teda poistné nie je premlčané (§ 147 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z.). S poukazom na § 147 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. odvolací súd uvádza, že premlčacia lehota práva predpísať poistné je 10 rokov odo dňa jeho splatnosti a nie 3 roky, tak ako to uvádza žalobkyňa.

Z uvedeného dôvodu potom vyplýva, že postup žalovanej podľa § 240 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., keď žalobkyni v preskúvanom rozhodnutí penále predpísala, bol v súlade so zákonom.

Na námietku žalobkyne, že ju krajský súd nepoučil o jej právach odvolací súd uvádza, že je nedôvodná. Odvolací súd poukazuje na predvolania žalobkyne na pojednávania, v ktorom žalobkyňa o jej právach a aj s poukazom na § 120 ods. 4 O. s. p. poučil. Rovnako je podľa názoru odvolacieho súdu nedôvodná aj námietka týkajúca sa toho, že rozhodoval vo veci vylúčený senát. Odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Ndz/5/2015 zo dňa 07.09.2015, v ktorom bola z pojednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp. zn. 11S/199/2014 vylúčená iba sudkyňa JUDr. Eva Hitzová, Ostatní sudcovia Krajského súdu v Nitre neboli z prejednávania a rozhodovania vecí vylúčení.

Po preskúmaní podaného odvolania najvyšší súd konštatuje, že s ďalšími právnymi námietkami odvolateľky sa súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde, a preto námietky uvedené v odvolaní vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia.

S poukazom na uvedené najvyšší súd podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 219 ods. 1 O. s. p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 246c ods.1 a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobkyňa v konaní nemala úspech a žalovaná nemá na ich náhradu zákonný nárok ani v prípade úspechu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.